

ПАРЛЯМЕНТАРНА ПЕРЕРВА Й БЕЗ-ДОННА ЗРАДА.

Сесія палати громад в Лондоні закінчилася, депутати розійшлися на вакації, і буржуазні газети вже рибють повідомленнями про літній відпочинок "робітничих" міністрів. МекДоналд, бачте, їде до Німеччини, щоб побачити виставу "Страждання Христа". Томас їде відпочити в своїй віллі над морем, Клайнс воліє краще поїхати на село, і так само старий Ленсбері. Інші теж роз'їжджаються, м'яко не по всіх кутках країни, кожен на свій смак.

Тим часом проблеми безробіття не розвіяно. А це питання день-у-день загострюється. Навіть за офіційними відомостями число безробітних вже дійшло до 2 мільйонів. Спочатком серпня за статистичними відомостями міністерства праці безробітних було вже 1,972,700 тобто знову більше на 33,000 за один тиждень, а за рік число безробітних збільшилося на 850,057. Ні в кого немає сумніву, що взимку безробітних буде аж 2 1/2 мільйони. Але справа не тільки в зареєстрованих безробітних, тобто тих, що за законом дістають допомогу. Крім них є й такі, що не дістають ніякої допомоги, і тому можна зовсім не ризикуючи перебільшити, визначити число безпосередніх та посередніх жертв безробіття 4 1/2—5 мільйонів.

"Робітничий" уряд намагається втішити маси, заявляючи, що в Англії становище, мовляв, таке саме, як в інших країнах, що вивозять продукцію. А тим часом для безробітних утворюється критичний стан. Фонд асекурації від безробіття, з якого виплачують допомогу, дійшов до банкрутства. Це отверто й чинібно визнала кілякадь тому же Бандфілд (кіляка "робітничої" партії, тепер міністер праці). Протягом цього року субсидія, що її має держава до фонду безробіття, збільшилася на 30 мільйонів фунтів стерлінгів. А проте дефіцит зростає більше, як на півмільйона фунтів стерлінгів на тиждень. Щоб покрити цей дефіцит, уряд удається до фінансових позик, які затверджує парламент. Але не можна сподіватися, що ці позики колись сплатять. Ясно також, що вони є безпосередній тягар для державної скарбниці, тобто для платників податків.

У зв'язку з такою ситуацією капіталістична преса б'є на сполох. Вона розгорнула галасливу кампанію, вимагаючи зменшити всі так мізерну допомогу, або й зовсім скасувати її. Буржуазні газети гостро критикують усю систему асеку-

рації від безробіття. А треба сказати, що й з погляду робітництва ця система аж ніяк не задовільна, бо до фонду вкладають найбільшу частину саме робітничі. Цілком ясно, що вкладає маси б робити тільки підприємці та уряд, але ж щодня нема, і асекурація від безробіття становить безпосередній податок на заробітну платню.

Кінець парламентської сесії позначився кількома інцидентами, що свідчать про те, в якому стані розкладу перебуває буржуазний парламент. Кілька тижнів тому депутат-лейборист ("робітничої" партії) Беккет на знак протесту захопив золоте "жезло", що символізує владу спікера (голова палати громад). А без цього жезла парламент за прабатьківською традицією не може засідати. У зв'язку з цим інцидентом, що завдав жаху депутатам, палата виключила Беккетів на 5 днів. Беккетів жеста — сучасний вибрик; на ньому відбилася та поверхнева опозиція незалежної робітничої партії на чолі з Мекстоном, що має за мету тільки відвернути робітничу масу від справжньої революційної боротьби, до якої закликає компартія.

Другий інцидент був серйозніший. Депутат — лейборист Сендгем в одній із своїх промов, виголошених на провінції, виразно винуватив депутатів від "робітничої" партії в тім, що вони беруть гроші від приватних осіб та промислових або фінансових компаній, щоб провести певні законопроекти в їхні інтересах. Він також винуватив депутатів лейбористів у пияцтві.

Про деяких лідерів лейбористів відомо, що вони, як кажуть тут, "вед оф" (заможні), а серед них Томасові належить особливе місце: він має автомобіль та віллу, а фінансові газети Сті (діловий район Лондону) вже не вперше висувають йому з приводу "щасливих" операцій на фондовій біржі... Кінець парламентської сесії позначився також ювним зрадиством "робітничого" уряду. Нібито через опозицію палати лордів проти скасування 8-годинного робочого дня в копальнях (його знову запровадили консервати після того, як вагажки "робітничої" партії та трейд-юніонів зрадили великий страйк 1926 р.), уряд МекДоналда пристав на її реформи в гірництві, за якого робочий день має тривати 7 1/2 годин. За поправкою шахтарі мають працювати 90 годин за

два тижні, а це дає власникам копалинь змогу зберегти 8-годинний робочий день, давши робітникам одну вільну суботу. Отож для гірників нічого не зміниться, і 8-годинний робочий день залишається всупереч гарним промова "лівого" Кука в Женеві.

Підприємці всяко сякувалася зберегти 8-годинний робочий день. Поправку до законопроекту особливо боронив лорд Мелчет (знаменитий сер Алфред Монд, ініціатор "миру в промисловості") тепер власник великих антрацитових копалинь. Отож саме після виступу Монда уряд пристав на поправку палати лордів.

Вагажки "робітничої" партії знову зрадили робітників і порушили свої обіцянки. І вони

були не самі: реформістські лідери федерації гірників і собі пристали на поправку палати лордів, а терор вони намагаються підсолодити робітникам цей факт, говорючи вустами Кука, що федерація гірників, мовляв, знову здобула позиції "національної організації підчас переговорів".

Але цей аргумент наскрізь фальшивий. "Таймс", що знається на цій справі, підкреслює, що системою праці 90 годин за 2 тижні запровадять по районах, а федерація гірників навіть не матиме права втрутитися. Вона зможе тільки затвердити те, що стало фактом у районах.

Отже, можна бути певним, що не Кук, а "Таймс" має рацію. Лондон. К. Давід.

КАЙДАНИ ПЛАНУ ЙОНГА РОЗІРВЕ БОЙОВИЙ ПРОЛЕТАРІАТ НІМЕЧЧИНИ Й ФРАНЦІЇ

У "Роте Фане" вміщено промову члена ЦК комуністичної партії Франції, тов. Доріо, виголошену на першосерпневому мітингу в Берліні.

Тов. Доріо заявив, що комуністична партія Франції йде до солідаризується з боротьбою, яку веде Комуністична Партія Німеччини проти фашизму, соціал-фашизму, проти політики Версалу й плану Йонга. Франція йде на чолі світового імперіалізму й милітаризму. Франція має найбільшу армію, найбільшій повітряний флот, що збільшується щодня, морську флоту й 60 мільйонів колоніальних рабів, яких вона збирається використати, як гарматні м'ясо.

Франція — це та країна, що нав'язала німецькому народові версальський мирний пакт, що зайняла Рурський край і досі окупуює Саарський край. Франція висмоктує за допомогою плану Йонга з трудящих Німеччини все, що вона може висмоктувати.

Комуністична Партія Франції заявляє прилюдно, що робітничий клас Німеччини мусть відмовитися від сплати хоч би одного пеніса за план Йонга. Кайдани плану Йонга треба розірвати й вони будуть розірвані загальним революційним рухом французького й німецького пролетаріату.

140,000 РОБІТНИКІВ У ФРАНЦІЇ НА СТРАЙКУ

Спочатком серпня кількість страйкерів у найбільшому текстильному районі Рубе — Туркуен досягла 60 тисяч. Отже, тільки в одному департаменті Північній разом з страйкерями Лілля й Армантьєр страйк проти нового закону про соціальне забезпечення (що зобов'язує робітників відраховувати асекураційні внески із своєї заробітної плати) охоплює понад 140 тисяч пролетарів. Десятки тисяч робітників страйкують у департаменті Сомми й Вогеваз.

Влада вживає поліційних заходів, щоб уникнути можливих виступів страйкерів, а також щоб "охороняти волю праці" не приєднаних до загального страйку членів католицької спілки текстильників.

За повідомленням буржуазної преси, до страйкового центру департаменту Північній — Аллюен протягом останніх днів приїхало 4 п'ятих жандармерії

— 39 вагонів. До всіх страйкових пунктів відраховано великі поліційні сили. 1,500 членів фашистської "республіканської гвардії" розміщено в казармах Рубе-Туркуен. Заводи, охоплені страйком, оточили сильні поліційні кордони.

В Аллюені страйк охопив усі підприємства. Страйкері Аллюену, не зважаючи на заборону поліції, влаштували демонстрації. Обзорою загони поліції напали на демонстрантів. Страйкері почали кидати камінням та відбивалися палицями. Через бойовий натиск робітників поліція капітулювала. Підчас сутички багато демонстрантів поранено. Потім була ще одна демонстрація з тисячі страйкерів, під гаслами: "Геть грабіжницький закон про соціальне забезпечення".

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ТАКА Є НАША КЛАСОВА ВІДПОВІДЬ У ВАЖКИХ ДНЯХ ДЛЯ НАШОЇ ПРЕСИ.

Пі знов наспіла резервна допомога на посилення бойових позицій української робітничо-фермерської преси в Канаді. Українські трудящі Канади діляться своїм важким заробітком, віддають його на врятування загроженого фронту свого вождя, "Укр. Роб. Вістей", й всієї робітничо-фермерської преси. Українські трудящі Канади навіть вчас найважкіших днів масового безробіття, яке охопило цю країну долара зараз, живим муром стали навколо свого вождя "Укр. Роб. Вістей" й всієї робітничо-фермерської преси й ще більше витриманим і спаяним фронтом йдуть в наступ на позиції капіталу й його наємних служальців.

Немає ще лише на позиціях бойової української робітничо-фермерської преси резервної допомоги від тих, що не доцінюють важливого завдання революційної преси в сучасних відкритих й загострених класових боях, що не дотримують усіх тих бойових ключів революційного пролетаріату й не добачують посиленого наступу капіталу на фронт праці.

ЕДМОНТОН, АЛТА.
Дорогі Товариші!
Від імені робітничих організацій в Едмонтоні, Алта., пересламо Вам почтовим переказом \$347.27, з того \$101.50 на передплату а \$245.77 на пресовий фонд.

Імена жертводавців на пресовий фонд "У.Р.В.":
М. Дрануца \$11.00; М. Строчі (день праці) \$8.00; по \$5.00: В. Саковський, Ф. Воркун, Л. Берестовий, М. Котик, Т. Козакевич, Н. Стефанюк, О. Шидловський, В. М. Терещук, Ф. Клібановський, П. Лутчак, О. А. Жукевич; по \$4.00: М. Мокрій, Л. Мигонич, І. О. Мойса; М. Якимчук \$3.00; по \$2.00: І. Підборачинський, К. Керилук, І. К. Лулуа, І. Кейлі, Г. Пучко, В. Базок, П. Крикалка, М. Маконійчук, П. Морис, А. Радомський, В. Мойса; по \$1.00: І. Маланчук, М. Лулуа, Т. Васильяк, П. Волощук, А. Базок, М. Даншич, О. Юрчишук, І. Одіньський, М. Богуш, Я. Маковійчук, Ю. Комаров, П. Чичкало, М. Коточик, П. Сакович, тов. Арборак з Кеґарі, т-ка Шаємко з Лейбридж, І. Чепало О. Семютко, тов. Петрик з Кагорст, В. Рубуляк, І. Скюданок, П. Вавринюк, Н. Ромаш, К. Гаврилук, О. Шіба, А. Герула, А. Бойчук, П. Онішчук; по 75 ц.: Ф. Шенчук, Т. Чернічан; по 50 ц.: П. Кабарчук, С. Волыська, С. Курбан, А. Дрозд, А. Берднік, П. Гушуляк, В. Д. Томяк, С. Стеклоський, Ф. Камінська, І. Іванюк, І. Гоник, І. Кушнір; Ю. Кіш 25 ц. Разом \$146.75.

\$28.40, з пікніку \$35.35. Разом пресового фонду \$97.00.
Імена жертводавців на пресовий фонд "У.Р.В.":
М. Скаляцький \$5.00; П. Порайко \$4.00; по \$3.00: В. Тимчук, М. Мілюх; по \$2.00: Р. Борейко, П. Заболотний; І. Гусак \$1.50; по \$1.00: П. Черняцький, О. Черняцький, М. Ковалевич, І. Порайко, А. Скаляцька, Н. Іваніцький, О. Сирюк, І. Мофоруку, О. Кравчук, П. Кобай, М. Калінюк; по 50 ц.: П. Онішчук, Н. Гондз, Н. Павліт; І. Волюшук 25 ц. Разом \$33.25.
3 товаришам привітом,
За відалі ТУРФДім,
Р. Борейко.

ТОРОНТО, ОНТ.
Дорогі Товариші!
Посламо Вам \$5.00, з того \$4.00 на загалу передплату "У.Р.В." а \$1.00 на пресовий фонд. Даруйте, що не можемо жертвувати більше, бо зараз коло мене тяжкі матеріальні умовини. Якщо коло мене стане краще, то я не забуду за нашу дорогу пресу.
3 товаришам поздоровленням,
Олекса Соколовський.

ГОДСОН, ОНТ.
Дорогі Товариші!
Посламо Вам почтовий переказ на суму \$11.00, з того \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В.", \$2.00 на передплату "Ф. Ж." і свій одноденний заробіток в сумі \$5.00 жертвую на пресовий фонд "У.Р.В."
Останю з товаришам привітом,
Том Горгіччук.

ПОВТОРЕННЯ:
Передплата "У.Р.В." \$ 83.00
Передплата "Робітничі" 16.50
Передплата "Ф. Ж." 2.00
Пресовий фонд "У.Р.В." 245.77

Разом \$347.27
Сидуючі товариші декларували на допомогу пресі: М. Д. Вихрестов \$5.00; В. П. Никифорук \$2.00; Т. Ярємків \$1.00; Ю. Лешук 50 ц.

Це є наша класова відповідь усім продажникам українських трудящих мас у так тяжкій критичній хвилі для нашої преси.

Всім жертводавцям щира подяка.
3 товаришам привітом,
М. Дрануца.

ТОРОНТО, ОНТ.
Дорогі Товариші!
Отримавши від Вас заклик про відновлення передплати на "У.Р.В." я оце посламо Вам \$12.50, з того \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В.", \$2.00 на передплату "Ф. Ж." і \$1.50 на передплату "Робітничі", \$2.00 на пресовий фонд "Ф. Ж." \$1.00 на пресовий фонд "Робітничі" і \$2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Ключі всіх читачів нашої преси, щобі співішли з відновлення передплати й висилкою пресового фонду.
3 товаришам поздоровленням,
Л. Лучейко.

ГОДСОН, ОНТ.
Дорогі Товариші!
Отримавши від Вас заклик про відновлення передплати на "У.Р.В." я оце посламо Вам \$12.50, з того \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В.", \$2.00 на передплату "Ф. Ж." і \$1.50 на передплату "Робітничі", \$2.00 на пресовий фонд "Ф. Ж." \$1.00 на пресовий фонд "Робітничі" і \$2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Ключі всіх читачів нашої преси, щобі співішли з відновлення передплати й висилкою пресового фонду.
3 товаришам поздоровленням,
Л. Лучейко.

ГЕМІЛТОН, ОНТ.
Товариші!
Посламо Вам \$103.00, що наш відалі ТУРФДім придбав на допомогу робітничо-фермерській пресі. Зібрано на передплату "У.Р.В." \$6.00, на пресовий фонд \$97.00.
Прихід на пресовий фонд: добровільні жертви \$33.25, з розіграви

ПОНІЯ, САСК.
Дорогі Товариші!
Отримавши від Вас заклик про відновлення передплати на "У.Р.В." я оце посламо Вам \$12.50, з того \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В.", \$2.00 на передплату "Ф. Ж." і \$1.50 на передплату "Робітничі", \$2.00 на пресовий фонд "Ф. Ж." \$1.00 на пресовий фонд "Робітничі" і \$2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Ключі всіх читачів нашої преси, щобі співішли з відновлення передплати й висилкою пресового фонду.
3 товаришам поздоровленням,
Л. Лучейко.

БІСКО, ОНТ.
Дорогі Товариші!
Посламо Вам \$12.00 як задовжену передплату на "У.Р.В." і двоєденний заробіток в сумі \$4.88 на пресовий фонд. Дуже широ прохаю у Вас вибачення, що так довго не платив за часопис. На цьому місці ключу всіх

задовжених передплатників нашої преси, щобі вирішували передплату негайно, бо преса наша переживає під цю пору тяжкі матеріальні умовини.
3 товаришам привітом,
Стефан Стефанюк.

АНТЛЕР, САСК.
Дорогі Товариші!
Посламо Вам \$6.00, з того \$4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В." а \$2.00 на пресовий фонд і закіню рещту товаришів своїх знайомих і незнайомих, щобі співішли з допомогою нашої преси.
3 товаришам привітом,
Михайло Марчук.

СІДНЕЙ, Н. С.
Дорогі Товариші!
Від імені відалі Р.З.Т. в Сідней, Н. С. послаємо Вам \$36.60 які наш комітет зібрав на пресовий фонд робітничо-фермерській пресі.
Імена жертводавців як слідує: т-ка Е. Сиглан з Домініон жертвувала о-брус, який розіграно на \$5.00; даліше по \$5.00 зложили: П. Володка, М. Ясіньський, І. Красс; Д. Бартікв \$3.60; М. Шаган \$3.50; по \$2.00: Г. Зарішній, С. Андрусиниш; по \$1.00: С. Фурдет, С. Налєпа, П. Корніало; Г. Гасюк 50 ц; Ельської колекти \$2.00.
Всім-жертводавцям складаємо ширю подяку.
3 товаришам привітом,
За комітет:
Петро Володка і Стефан Налєпа.

СПРОСТУВАННЯ.
В "У.Р.В." з дня 21 серпня ц. р. була помічена збірка на пресу зї Сант Поркюпайн, Онт., у якій пролунали імена тов. А. Романюка, що зложив на пресовий фонд \$1.00, що зробить разом суму \$22.70, наданкою є 20 ц., значить, разом пресового фонду є \$22.90.

Також згадано лише загально про збірки т.т. Карпока і Моздіра, але не подано імен жертводавців. Жертводавці на листі М. Моздіра були: М. Моздір 65 ц.; Марія К. 25 ц.; М. Фішук 10 ц. Разом \$1.00.
На листу Ф. Карпока зложили по 25 ц.: А. Лупанен, А. Чечук, Ф. Карпок, І. Гнатюк, М. Белан, Нечиткий; по 10 ц.: С. Бергін, Н. Н. Разом \$1.70.

В списі жертводавців на пресовий фонд поміщено, що в "У.Р.В." з дня 21 ц. м. було подано, що \$1.00 на пресовий фонд жертвував В. Олішук з Бовлей, Алта., а правильно мало бути В. Олішук, Ровлей, Алта.

БРОШУРА НА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ

БОРОТЬСЯ ЧИ ГОЛОДУВАТИ!!
FIGHT OR STARVE!!

Брошура пояснює значіння теперішньої економічної кризи канадського капіталізму для канадських робітників.
В ній викладається значуча роль реформистів і трейд-юніонів зрадників в сучасний період загострених боїв канадської робітничої класи.
Вона доказує, що безробітні лише організовано силою і боротьбою можуть вибороти свої домагання.
Чи обставини робітництва погіршаться ще більше з більшим загостренням капіталістичної кризи? Проти безробіття і впадалі проти злиднів обставин робітничої класи, заподіяних капіталізмом, протиставляється бойову програму комуністичної партії. Кожен робітник повинен мати цю брошуру.

ЦІНА БРОШУРИ ЛИШЕ 10 ЦЕНТИВ.
Замовлення посилайте на адресу:
WORKERS PUBLISHING ASS'N
650 Bay St., Toronto, Ont.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК На західному фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургардт.

(40)
(Продовження)
Канторик випльовує брудний шматок дерева, що попав йому в зуби, і потіє.
Мітельштед нахилиється й перекоуче настирливо: "За дрібницями ніколи не треба забувати великих явищ, лядштурмісте Канторіку". Мене дивує, що Канторик не лусне з тріском, особливо тепер, коли починається гімнастика, коли Мітельштед його дучесно наслідую, тримаючи його за матню, коли той лізе через шангу, щоб він міг тримати підборіддя просто понад нею, і при цьому навчав його мудрості. Якраз так само Канторик робив раніше з ним.
Після цього розподіляється служба надалі. "Канторіку та Бетхере по хліб, беріть з собою тачку".
Через декілька хвилин ці двоє вирушують з тачкою. Канторик, лотуючи, схилив голову. Швайнер радє, що має легку роботу.
Хлібна фабрика на другому кінці міста. Отже, обоє мусять іти туди й назад через все місто.
"Це вони роблять уже декілька днів", — всі-

хається Мітельштед. — "Вже є люди, що чекають, щоб подивитися на них".
"Чудесно", — кажу я, — "але він ще не скаржився?"
"Пробував. Наш командир страшенно реготався, почувши цю історію. Він не зносить учителів. Крім цього я залишаюся до його дочки".
"Він тобі знісє іпінти".
"Це мені байдуже", — каже Мітельштед спокійно: — "його скарга була крім цього без наслідків, бо я міг довести, що давав йому завжди легку роботу".
"Чи ти не міг би хоч раз йому добре дошкулити?" — питаю я.
"Дяк цього він занадто дурний", — відповідає Мітельштед з величністю та вибачливістю.
Що таке відпустка? — Хитання, що потім робить усе це важим. — Вже тепер є домішка розставання. Моя мати дивиться на мене мовчазно; вона рахує дні, я це знаю; шпоранку вона смутна. Ще на один день менше. Мого ранця вона сховала, щоб він їй не нагадував.
Години минають хутко, коли думаєш. Я підвожуся й йду з сестрою. Вона їде до ризниці, щоб узяти декілька фунтів кісток. Це чимала вигода і вже зранку люди стають у чергу. Дехто зомліває.
Нам не щастить. Простоявши по черзі три години, ми йдемо додому. Кістки вийшли.
Добре, що я отримую своє харчування. Лиш ки я приношу матері, так що ми всі маємо трохи споживниву їжу.
Дні робляться все важчі. Очі моєї матері

все смутніші. Ще чотири дні. Я мушу йти до Кемерихової матері.
Цього не можна описати. Ця жінка тремтить, плаче; трясє мене та кричить: "Чого ж ти живеш, коли він помер!" Вона обливає мене сльозами й гукає: "Нащо ж взагалі тоді такі діти, як ви?" Вона падає на стілець і плаче: "Чи ти його бачив? Чи ти його ще бачив, як він помирав?"
Я кажу їй, що йому влучив постріл у серце, так що він зразу помер. Вона дивиться на мене, не вірить: "Ти брешеш. Я це краще знаю. Я відчувала, як важко він помирав". Я чула його голос, я чула його страх учіч; кажи правду, я хочу знати, я мушу знати!"
"Ні", — кажу я, — "я був коло нього. Він зразу був неживий".
Вона просить мене тихо: "Скажи мені, ти мушиш. Я знаю ти хочеш мене лише втішити, але чи ж ти не бачиш, що так мене лише гірше мучиш? Я не можу знести непевності, скажи мені, як це було, яке б воно не було страшенно. Воно всеж краще ніж те, що я собі мушу уявляти".
Я цього ніколи не скажу, хай вона мене на шматки порубає. Мені її жалко, але вона мені видається трохи не мудрою. Хай же заспокоїться. Кемерих не живе, чи вона це знатиме, чи ні. Хто бачив стільки вмерлих, той уже не може так зрозуміти, як можна, так побиватися за одною людиною. Тому я кажу трохи нетерпляче: "Він зразу помер, він нічого не відчував. Обличчя його було цілком спокійне".

Вона мовчить. Тоді вона питає повільно: "Чи ти можеш присягнути?"
"Так".
"На все, що для тебе святе?"
О, боже, що для мене ще святе: це у нас швидко мінється.
"Так, він був зразу неживий".
"Хай ти не повернешся, коли це несправда?"
"Хай я не повернуся, коли він не був зразу неживий".
Я не знаю, що на себе взяв би. Але вона, здається, мені вірить. Вона стогне і довго плаче. Я мушу розповідати, як це було, і вигадую історію, в яку тепер сам майже вірю.
Коли я відходжу, вона мене цідує і дарує мені його фотографію. На ній він стоїть у своїй рекрутській уніформі і спірається на круглий столик, ніжки якого з білих березових гіляк. Позаду куліса — ліс. На столі стоїть кварта пива.
Сьогодні останній вечір вдома. Всі мовчазні. Я рано лягаю, беру подушку, тулюсь до неї, кладу на неї голову. Хто знає, чи я ще лежати-му коли на подушці.
Моя мати приходить іше пізно до мене в кімнату. Вона гадає, що я сплю, і я удаю, що сплю. Розмовляти було б надто важко.
Вона сидить майже до ранку, дарма що нездорова, і інколи аж гетьється від болю. Нарешті, я-вже не можу витримати й удаю, наче прокидаюся.
"Иди спати, мати, ти тут іше простудишся".
(Далі буде)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНОЮТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на шіроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниий дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить і береє інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на шіроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на шіроку.

"БОРОВА МОЛОДЬ" — одиниий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали висилайте або на імя кожного часопису окрема, або на імя й адресу:
WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.